ایران

• یکشنبه ۸ تیر ۱۴۰۴ • ۳ محرم ۱۴۴۷ • ۲۹ ژوئن ۲۰۲۵ • سال سی‌ویکم
• شماره ۸۷۷۵ • ۲۰ صفحه • قیمت در سراسر کشور: ۱۰۰۰۰ تومان

بدرقه ملی

دیروز مردم ایران با چشمانی پر از اشک و قلب‌هایی مملو از امید و شور و وفاق گرد هم آمدند و فرزندان میهن را تا خانه ابدی مشایعت کردند

۲

کمپین روزنامه‌نگاران ایرانی برای زنده نگه‌داشتن حقیقت در برابر جنایات رژیم صهیونیستی

تصاویری که نباید فراموش شوند

۱۸

در جلسه معاون اول رئیس جمهور با اصناف اعلام شد

تصویب بسته حمایتی از صنایع

۷

نامه جمعی از کارشناسان کنترل تسلیحات و دیپلمات‌های آمریکایی به ترامپ

راهی جز دیپلماسی با ایران وجود ندارد

۵

بررسی پیامدهای واکنش تهران به تجاوز اسرائیل

معادلات نظامی تغییر کرد

۴

آسیب به ۳۶۰۰ واحد در اثر تجاوز رژیم اسرائیل

دولت بازسازی را کلید زد

۶

سید محمد بطحایی رئیس سازمان امور اجتماعی کشور در گفت‌وگو با «ایران» تشریح کرد

راه‌اندازی سامانه رصد انسجام اجتماعی

۱۳

کارشناسان، عملکرد برخی رسانه‌های خارج از کشور را بررسی کردند

اسرائیل اینترنشنال!

با آثاری از ماشاءالله شمس‌الواعظین حمیدرضا جلایی‌پور و محمد مهاجری

۳

عکس: سجاد صفری/ایران

۱۸

باید مردم را دوباره بزرگ کنیم

یادداشت

عبدالکریم حسین‌زاده
معاون توسعه روستایی و مناطق محروم رئیس جمهور

در روزگاری که سایه جنگ بر آسمان ایران سنگینی می‌کرد، مردمی از جنس نور و استقامت، بار دیگر نشان دادند که قلب تپنده این سرزمینند. جنگی که از سوی اسرائیل و با حمایت آمریکا به ملت ایران تحمیل شد، صحنه‌ای بود که در آن مردم، با همه دشواری‌ها بار دیگر عظمت روح خود را به نمایش گذاشتند. اکنون که غبار این جنگ تحمیلی فرو می‌نشیند، زمان آن است تا از این آزمون بزرگ، درسی بزرگ هم بگیریم؛ این درس که اعتماد به مردم بزرگ‌ترین سرمایه برای بازسازی و پیشرفت است. این نوشتار، نه دعوتی به شعار که سخنی از عمق تاریخ و تجربه است؛ فریادی مبنی بر اینکه «مردم را دوباره بزرگ کنید.»

دونالد ترامپ رئیس جمهوری آمریکا در میانه جنگ اخیر وقیحانه گفت: «ایران را دوباره بزرگ کنیم.» این شعاری است که باید آن را از دست دشمن بگیریم و خودمان به آن جامه عمل بپوشانیم. این شعار ماست و در این زمینه اجازه تعیین تکلیف به دشمن متجاوز را نخواهیم داد. ما می‌توانیم و باید که ایران را بزرگ‌تر و قوی‌تر کنیم. مهم‌ترین نشانه اثبات این ادعا همین دفاع مقدس ۱۲ روزه است. ما علاوه بر آنکه در نقطه‌های فرود موشک‌های خود در خاک دشمن متخاصم برنده شدیم، در کوچه و خیابان شهرهایمان هم پیروز شدیم. یعنی همان جاهایی که فشار تجاوز دشمن نتوانست حتی لحظه‌ای نبض زندگی، دیگردوستی و کشوردوستی را تضعیف کند. بزرگی ایران در تمام تاریخش در قلب و اندیشه مردم آن نهفته بود. این سخن، شاید ناخواسته اشاره‌ای به حقیقتی عمیق دارد: ملتی که قرن‌ها در برابر طوفان‌ها ایستاده، شایسته آن است که در کانون تصمیم‌گیری‌ها و تصمیم‌سازی‌ها قرار بگیرد. بزرگی ایران در گرو بزرگی مردم آن است؛ مردمی که در روزگار سختی، از جنگ گرفته تا تحریم، با صبوری و فداکاری، خود را به بهترین شکل ثابت کردند.

مردم ایران اسلامی در این جنگ اخیر، نه‌تنها در برابر تهدیدات دشمن خارجی، بلکه در برابر دشواری‌های داخلی نیز ایستادگی کردند. نه تنها رفتارهایی مانند هجوم برای انبار کردن مایحتاج در شرایط جنگی دیده نشد، بلکه تا می‌شد، ایران ما پر بود از صحنه‌های کمک، همیاری، مساعدت عمومی و داوطلبانه. آیا چنین مردمی که بعد از سال‌ها تحریم و فشار اقتصادی، زیر بار یک تجاوز ددمنشانه، همچنان نهایت بلوغ اجتماعی را از خود نشان می‌دهند، شایسته اوج اعتماد نیستند؟ به قول فردوسی بزرگ، «در این خاک زرخیز ایران زمین/ نباشند جز مردمی پاک‌دین.» این پاکی و عظمت، نه در کلمات، بلکه در کردار این مردم متجلی شده است. اما اعتماد به مردم چیست؟ آیا صرف ستایش و تمجید کافی است؟ اعتماد در گرو مشارکت واقعی است. اکنون، پس از پایان جنگ و بلوغ عمومی که از رفتار و کنش جامعه دیدیم، زمان آن است تا این اصل را در عمل پیاده کنیم. مشارکت مردم، نه‌تنها در انتخابات، بلکه در تصمیم‌گیری‌های کلان، در سیاست‌گذاری‌های اقتصادی و اجتماعی و در بازسازی کشور، باید به واقعیتی ملموس بدل شود. چرا که مهم‌ترین سپر امنیتی ایران اسلامی در برابر هر تهدیدی، نوع کنش جمعی جامعه است.

یکی از مهم‌ترین گام‌ها در این مسیر، تقویت نهادهای مدنی است. جامعه‌ای که در آن تشکل‌ها، انجمن‌ها و سازمان‌های مردم‌نهاد بتوانند آزادانه فعالیت کنند، جامعه‌ای است که در برابر بحران‌ها مقاوم‌تر است. تجربه جنگ تحمیلی اخیر نشان داد وقتی مردم سازمان‌یافته عمل می‌کنند، معجزه می‌آفرینند. از گروه‌های امدادی که در مناطق مختلف به کمک آسیب‌دیدگان شتافتند، تا شبکه‌های محلی که در توزیع کمک‌ها نقش‌آفرینی کردند، همه نشان‌دهنده ظرفیت بی‌نظیر جامعه مدنی ایران است. همه اینها در شرایطی است که امکان سازماندهی عمومی چندان در ایران مهیا نبوده است. این تجربه بار دیگر نشان داد که آزادی عمل به نهادهای مدنی، عقل جمعی جامعه را شکوفا خواهد کرد.

علاوه بر این اعتماد به مردم، به معنای شنیدن صدای آنان نیز هست. سال‌هاست که ما نیازمند ترمیم شکاف‌های اجتماعی هستیم و این ضرورت در شرایط پیش رو جدی‌تر هم خواهد بود. گفت‌وگو، انتقادپذیری و شفافیت، سه ستون اصلی برای بازسازی اعتمادند. مردم ما در ایران اسلامی با همه تفاوت‌ها و تنوع‌های خود، آماده‌اند تا در این گفت‌وگوی ملی مشارکت کنند. در شرایطی مانند جنگ تحمیلی اخیر به درستی بر این نکته تأکید می‌شود که همه ما در یک کشتی نشسته و هم‌سرنوشت هستیم. اما ضرورت سیاسی تبلور این هم‌سرنوشتی آن است که با یکدیگر «هم‌منفعت» هم بشویم. به عبارت دیگر، همانقدر که در مخاطرات هم‌سرنوشت هستیم، در نعمات و موقعیت‌های این سرزمین هم سهمی منصفانه داشته باشیم. این امر محقق نمی‌شود جز از مسیر اعتماد بیشتر به مردم و درک عمیق‌تر مطالبات آنان.

باید این حقیقت را پذیرفت که اعتماد به مردم، نه‌تنها یک ضرورت اخلاقی، بلکه استراتژی سیاسی و اجتماعی است. ملتی که احساس کند در سرنوشت خود سهیم است با تمام وجود از کشورش دفاع خواهد کرد. جنگ تحمیلی رژیم صهیونیستی به میهن اسلامی ما، این درس را به ما آموخت که مردم حتی در سخت‌ترین شرایط از پای نمی‌نشینند.

حالا نوبت ما حکمرانان است که این اعتماد را به رابطه‌ای دوسویه تبدیل کرده و به عنوان یکی از زیربناهای قدرت ملی به کار بیندازیم.

بنابراین، اینکه «مردم را دوباره بزرگ کنید»، نه‌تنها پاسخی به دشمنان ایران، که وعده‌ای به خودمان است؛ وعده‌ای برای ساختن ایرانی که در آن هر شهروند احساس کند سهمی در بزرگی این سرزمین دارد. این نوشتار، دعوتی است به تأمل و عمل؛ به باز کردن درهای مشارکت، به شنیدن صدای خاموشان و به اعتماد به ملتی که بارها و بارها شایستگی، شجاعت، ایستادگی و دفاع همه جانبه از منافع ملی را ثابت کرده است. ایران با مردمانش بزرگ خواهد شد، اگر ما حکمرانان اراده کنیم تا این بزرگی را به رسمیت بشناسیم.

یادداشت

فرصتی برای اصلاح بوروکراسی سطح خیابان

علاءالدین رفیع‌زاده
معاون رئیس جمهور و رئیس سازمان اداری و استخدامی

می خواهم در این یادداشت در مورد یکی از ضرورت‌های پساجنگ ۱۲ روزه در حوزه بوروکراسی اداری صحبت کنم. جنگی که با برخی توهمات رژیم جعلی اسرائیل با پشتیبانی تمام و کمال سیاستمداران آمریکا شروع شد، اما با غیرت مثال‌زدنی تمام اقشار مردم ایران، عزت‌مندانه متوقف شد. واقعیت این است که پیروز واقعی این جنگ، ملت بزرگ ایران است که به تعبیر مقام معظم رهبری، «یکپارچه، یک‌صدا، شانه به شانه، در کنار هم، بدون هیچ‌گونه تفاوتی در خواسته‌ها و در مقاصدی که ابراز می‌کنند، ایستادند، شعار دادند، حرف زدند و از رفتار نیروهای مسلح حمایت کردند» و نتیجه کار این شد که رژیم جعلی اسرائیل از توهمات بیرون آمده و واقعیت را با چشم خود دید.

بر اساس تئوری‌های علمی در حوزه مدیریت دولتی نوین، نظیر تئوری اصیل-وکیل (Principal-Agent Theory)، مردم به عنوان اصیل و صاحبان اصلی، در این جنگ ۱۲ روزه سنگ تمام گذاشته و تمام‌قد پشت وکلا، کارگزاران و خدمتگزاران خود ایستادند. این حمایت و پشتیبانی تمام‌قد، مسئولیت کارگزاران را بیش از پیش سنگین‌تر کرده و انتظارات بحقی را ایجاد کرده است. دولت چهاردهم نیز این موضوع را کاملاً درک کرده است، به طوری که رئیس جمهوری پزشکیان در جلسه اخیر دولت تأکید کردند که «همدلی ایجاد شده در میان مردم و مسئولان در جریان جنگ ۱۲ روزه، یک فرصت برای تغییر در نگاه مدیریت و رفتار مسئولان است» لذا ضرورت دارد تمام دستگاه‌های اجرایی و کارگزاران نظام، به این مهم توجه خاصی داشته و اقدام اجرایی ویژه‌ای را برنامه‌ریزی و اجرا نمایند.

در همین ارتباط، اصلاح نظام اداری و بوروکراسی پیچیده حاکم در برخی حوزه‌های اداری یکی از خواسته‌های اصلی خدمت‌گیرندگان از دستگاه‌های اجرایی است که در حوزه مأموریت‌های سازمان اداری و استخدامی کشور قرار دارد که اهمیت آن بیش از پیش درک شده و برنامه اجرایی مناسبی برای آن در نظر گرفته شده است. بوروکراسی سطح خیابان که در یادداشت قبلی (چاپ شده در تاریخ ۲۲ اردیبهشت روزنامه ایران) مورد بحث قرار گرفت، از جمله اصلاحاتی است که در دستور کار قرار دارد و از این جهت دارای اهمیت ویژه است که مستقیماً ارتقای رضایت‌مندی و اعتماد مردم را هدف‌گذاری کرده است و به دنبال این است که از طریق ارائه خدمات باکیفیت و همراه با تکریم به مردم و مراجعه کنندگان به دستگاه‌های اجرایی موجبات رضایت‌مندی آن‌ها در مراجعه به ادارات را فراهم نماید.

فوریت‌های اداری که در یادداشت قبلی در مورد آن توضیح دادم، طی یک ماه‌ونیم گذشته در استان قزوین به صورت آزمایشی به اجرا درآمده و موفقیت‌های چشم‌گیری هم کسب کرده است و باور داریم تکریم مردم و توجه به خواسته‌های آن‌ها (به عنوان صاحبان اصلی) به عنوان یکی از اقدامات امیدآفرین و ارتقادهنده سرمایه اجتماعی است که به عنوان خدمتگزاران مردم با قوت، اجرا کرده و سه گام اصلی دیگر به شرح زیر را در هفته‌های آینده عملیاتی خواهیم کرد.

۱- استقرار سامانه فوریت‌های اداری (فواد ۱۲۸) در استان‌های دیگر- اجرای آزمایشی فواد ۱۲۸ در استان قزوین تجارب خوبی را برای ما در اجرای این طرح مهم به ارمغان آورده است. لذا از هفته‌های آتی سامانه پاسخگویی و پیگیری آنی مشکلات مردم در مراجعات به ادارات، یعنی سامانه تلفن سه رقمی ۱۲۸ را در دیگر استان‌ها عملیاتی خواهیم کرد. هدف این است که مراجعه‌کنندگان به ادارات چنانچه مواجه با کج‌کارکردی در فرآیند ارائه خدمات شوند با شماره‌گیری تلفن سه‌رقمی ۱۲۸ (بدون کد) موضوع را اطلاع می‌دهند و اپراتورهای کال‌سنتر مرکزی از طریق دفاتر بازرسی دستگاه‌های اجرایی با قید آنی وارد عمل شده و اقدام به پیگیری و رسیدگی آنی و ارائه بازخورد به ذینفع می‌نمایند.

۲- طراحی سازوکارهای اجرایی مناسب برای تشویق و تنبیه بوروکرات‌های سطح خیابان- معتقد هستیم علی‌رغم اینکه ایجاد چنین سامانه‌هایی شاید خیلی پیچیده و سخت نباشد، اما حفظ یا اجرای موفق این‌گونه طرح‌ها نیازمند طراحی و اجرای سیستم تشویق و تنبیه مناسب و مؤثر است. لذا در نظر داریم در هفته‌های آتی این سازوکار را تدوین و به تمام دستگاه‌های اجرایی ابلاغ کنیم. این سازوکار با نگاه سیستمی و یکپارچه، اجرای موفق فواد ۱۲۸ را تضمین می‌کند.

۳- طراحی و استقرار نظارت و بازرسی مؤثر- معتقد هستیم اگر این‌گونه سامانه‌ها نظارت دقیقی را به همراه نداشته باشد، خود تبدیل به بوروکراسی مضاعف شده و موجبات نارضایتی مردم را به همراه خواهد داشت. لذا بناست که از بوروکراسی زاید دوری کرده و با استفاده از تکنیک‌های مرتبط با رضایت‌مندی مشتری (ارباب رجوع) نظارت دقیق و مستمر مؤثری در این زمینه داشته باشیم تا با اجرای دقیق، زمینه تشویق و تنبیه صحیح هم فراهم شود.